

en Lov skal blive administreret saaledes, at dens Fejl ikke kommer til at træde frem, skulde give den en saadan Form, at Fejlene ikke forefindes i den. Lovforslaget som Helhed har altsaa efter min Opfattelse en saadan Skævhed, at jeg ikke kan modtage det og maa tilraade det høje Folketing at søge en direkte Forhandling med Landstinget for at undersøge, om Forslaget kunde faa en saadan Ordning, at der kunde administreres godt efter den.

Knuth: Naar jeg har bedt om Ordet, er det kun for at gøre et Par ganske smaa Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) sagde. Det ærede Medlem søgte for det første at gøre gældende, at man fra konservativ Side i høj Grad nærede Mistillid til Kommunalbestyrelserne, og at det, egentlig var det, der var Kærnepunktet for os, og dernæst søgte det ærede Medlem at begrunde sin Stilling til Forslaget ved at fremhæve, at der omkring paa Landet sad en hel Mængde, som led Nød, fordi de ikke turde komme frem med deres Beklagelser, de generede sig for at sige til Kommunalbestyrelserne: vi trænger ogsaa til Hjælp i Anledning af Dyrtiden.

Til den første af disse Bemærkninger vil jeg sige, at jeg tror, Erfaringen viser, at der er mange eller dog nogle Kommuner, hvor Kommunalbestyrelserne er saa lidt hensyntagende, at det er nødvendigt, at Lovforslaget indeholder Regler, som forhindrer Kommunerne i visse Overgreb. Det er jo f. Eks. maaske det ærede Medlem bekendt, maaske ikke, det har i alt Fald været omtalt i Avisen, at der var en Sognekommune, der anmodede Amtet, om den maatte sætte en vis Grænse for dem, der skulde betale disse Dyrtidsforanstaltninger, og da saa Amtet spurgte, hvor mange der saa kom til at betale, viste det sig, at det kun var een. Der er altsaa Kommuner, som synes at kunne gaa noget vidt i Retning af Mangel paa Hensyntagen. Det er uberettiget at beskyldte os for i Almindelighed at have Mistillid til Kommunerne, for jeg tror, at der tværtimod indenfor det konservative Parti lige saavel som indenfor de andre Partier ganske i Almindelighed er Tillid til de kommunale Raad. Jeg personlig, som dog har haft meget at gøre med kommunale Raad og set meget til deres Virksomhed, har absolut Tillid til dem i Almindelighed, men jeg ved ogsaa, at der findes kommunale Raad, som man ikke kan stole paa, og derfor tror jeg ogsaa, at det er heldigt, at Loven bliver forment saaledes, at ikke nogen

Skatteyder her i Landet bliver underkastet nogen Vilkaarlighed.

Med Hensyn til de mange smaa, som det ærede Medlem mente, der sad rundt omkring og generede sig for at komme frem med deres Nød, maa jeg sige: ja, det kan jo være, at Forholdene er anderledes i den Egn, hvor det ærede Medlem bor, end i den Egn, hvor jeg bor, men jeg kan nævne 3 Eksempler — et fra min Nabokommune og to fra den Kommune, hvori jeg bor — som peger i en ganske anden Retning. I min Nabokommune var der en Mand, som fik Dyrtidstillæg hele Vinteren igennem, og som, da Foraaret kom, købte sig et Parcelsted med 18 eller 16 Tdr. Land! Jeg synes ikke, at dette tyder paa, at Kommunalbestyrelsen har været særlig kneben i sine Understøttelser, og heller ikke har den Mand været særlig trængende. Fra den Kommune, hvori jeg bor, kan jeg nævne to Tilfælde, der kom for i Sogneraadet samme Dag. I det ene Tilfælde drejede det sig om en Mand, om hvem et Sogneraadmedlem bemærkede: Ja, men, naar den Mand faar de Penge, ved vi dog, at han gaar lige ud i Sparekassen med dem. Om en anden blev det sagt, at han drikker dem op alle sammen. Saa bemærkede et af Medlemmerne meget fornuftigt, at han, der bringer dem i Sparekassen, skulde have først, for det var dog en fornuftig Anvendelse af Pengene, saa endte det for Resten med, at de fik begge to. Jeg tror, at disse Eksempler viser, at man ikke har været kneben i Kommunalraadet, og at Folk ikke har generet sig for, selv om Nøden ikke banker stærkt paa Døren, at henvende sig til Kommunerne. Jeg tror ikke, det ærede Medlem skal nære nogen stor Bekymring i saa Henseende. Hvis Forholdene ikke paa andre Egne er ganske anderledes end paa den Egn, hvor jeg bor, tror jeg, man kan være sikker paa, at Kommunalbestyrelserne med rund Haand hjælper dem, der trænger. De er ikke blot lydhøre overfor dem, der henvender sig til dem, men de hjælper ogsaa dem, der ikke henvender sig til dem, for Kommunalbestyrelserne ved godt, at der er Folk, der har ondt ved at udtale, at de er i Nød.

Ordføreren (Kragh): Jeg takker den højtærede Minister for de Udtalelser, som han fremsatte om Forstaaelsen af Skattebestemmelsen. De hænger jo sammen med den Betragtning, som ogsaa mit Parti har ment at maatte anvende paa disse Bestemmelser. En anden Sag er det, om man herigennem vil blive i Stand til, saaledes som der i tredje Stykke af Skatteparagraffen